

BINEVESTITORUL

„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui-ce aduce VESTI BUNE care vestește pacea picioarele celui ce aduce vești bune care vestește mîntuirea“ (Isaia 52 7).

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți VESTEȘTEA BUNA (Evanghelia) la orice făptura [Mar. 16, 15].

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc!“

(Isaia 62,6)

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecărui care crede: întîi a lui deului, apoi a Grecului.“ (Rom. 1,16)

Ianuarie-Februarie, 1931.

No. No. 1—2

Anul 8

SUMARUL:

1. Iubiți cetitori!	5. O carte vorbitoare.
3. Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.	6. Evanghelizarea poporului Israel.
2. Judecata tainelor.	7. Trei grade.
4. Termometrul spiritual.	8. Extrageri din Talmud.

IUBIȚI CETITORI!

Din mai multe scrisori ale cetitorilor noștri am aflat, că „Binevestitorul“ a putut fi pentru ei o binecuvîntare. Aceasta ne aduce mare bucurie și totodată și o încurajare, ca și în viitor să stăruim a vă servi cu revista noastră Unii din cetitori ne-au rugat să mărim formatul revistei, însă spre regretul lor și al nostru, nu

putem face aceasta, fiindcă și în anul acesta „Binevestitorul“ va apare în trei limbi: română, rusă și evrească.

Rugăciunea noastră către Domnul este, ca „Binevestitorul“ să aducă multă binecuvîntare atât celor credincioși, cât și celor, cari nu cred, însă caută adevărul și dreptatea.

Red. L. I. A.

JUDECATA TAINELOR.

„Dumnezeu va aduce oricelă faptă la judecată... tot ce este ascuns...” Ecl. 12,14.

Toți oameni iubesc lucruri ascunse. La toți le place secretele altuia, dar nu le place, când secretele lor proprii iesă la iveală. Se explică această prin faptul, că oricelă taină omenească conține ceva rău, și dacă deocamdată nu conține păcat, totuș orice lucru ascuns conduce la păcat. Adevărul curat n'are nevoie de conspirațiuni.

Prima taină a copiilor este păcatul, pe care-l ascund de părinți. Prima taină a primilor oameni pe pământ era păcatul ascuns al neascultării.

Taine descoperite.

Hristos a spus: „Nu este nimic ascuns, care nu va fi descoperit, și nimic tănuit, care nu va ieși la lumină” (Marc. 4,22).

Există o lege comună pentru toate secretele: cu cât secretele sunt mai misterioase cu atât și destăinuirile lor sunt mai zgomotoase. Multe secrete ale împăraților din Europa sunt scoase la lumină în fața întregii lumi.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune, că orice taină nu numai că va fi dată pe față, dar ea va aduce un rău mare pentru cel ce tănuiește ceva: „Cine își ascunde fărădelegile, nu propășește” (Prov. 28,13).

În Biblie avem un șir întreg de cazuri, când tainele au ruinat pe cei ce se ocupau cu ele.

Primul omor a fost săvârșit în taină: „Pe când erau la câmp, Cain s'a ridicat împotriva fratelui său Abel și l'a omorât”.

Cain s'a gândit că va scăpa de Abel și acuma inima lui va fi liberă de pizmă. El s'a gândit să trăiască în liniște cu mâinele, înroșite de sângele fratelui său. Dar iată, pe neaștep-

late, răsună glasul Martorului nevăzut: „Cain, unde este fratele tău Abel?...” Taina fu descoperită.

Cain încearcă să-și ascundă crima: „Ce, sunt eu păzitorul fratelui meu?”

„Ce ai făcut? glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine!” îi zice Dumnezeu

După ce Cain a fost demascat, s'a început răsplata păcatului. Fața i s'a posomorât, liniștea l-a părăsit: „Pedeapsa mea e prea mare ca s'o pot suferi”.

Ce ne spune „glasul sângelui”? Acuma de curând știința a descoperit, că lumina produce sunete. Biblia ne spune că sângele deasemenea are proprietatea de a produce sunete, și dacă am fi posedat niște aparate speciale, atunci am fi putut recepționa sunetele pe cari le produce sângele vărsat pe pământ, tocmai așa, cum ascultăm muzica prin radio. Dumnezeu recepționează toate mișcările vieții și „nimic nu poate fi ascuns de El”.

Cea mai mică taină emite niște „unde” cari ajung la Dumnezeu.

Cred, că vă aduceți aminte despre *Saul*, care a fost uns ca rege al poporului Izrael și mai târziu a căzut din cauza păcatului tănuit.

Aduceți-vă aminte de cei doi fii *Hofni* și *Fineas* a preotului *Eli*, cari se ocupau cu lucruri mârșave ascunse; însă răsplata a venit dela Domnul: „amândoi vor muri într'o zi”. Așa și s'a întâmplat.

Toată lumea știe despre taina proorocului *Iona*. El și-a făcut planul „să fugă departe de Fața Domnului”. Planul era o mare taină, dar Dumnezeu a scos o la lumină și noi acuma știm

că întreprinderea lui Iona era zadar-nică.

Nu încerci cumva și tu, cetitorule, să fugi de Dumnezeu?—In zadar, n'ai să reușești!

Și David și-a pătat viața cu un păcat greu, greu, și care a fost făcut deasemenea în taină. L-a costat această taină prea scump. Mai târziu David scrie: „Doamne! Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști, știi când stau jos și când mă scol și de departe îmi pătrunzi gândul... Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de Fața Ta?” (Ps. 139).

Printre ucenicii lui Hristos era unul, care era o persoană cam misterioasă. Și acum mulți au plăcerea să scormonească ceva din tainele acestui om. Pentru Dumnezeu însă era totul deschis. Hristos a zis odată: „Nu v'am ales Eu pe voi cei doisprezece? și totuș unul din voi este un drac“. Aceasta a zis despre Iuda fiul

lui *Simon Iscarioteanul* (Ioan 6,70-71)

Abaterile noastre dela Domnul, fie ele în lucruri mici sau mari, sunt cunoscute: „El cunoaște tainele inimii“ (Ps. 44,21).

In sfârșit vom aminti și despre *Anania și Safira*, cari pentru păcatul tăinuit au pășit-o rău—au căzut morți amândoi dintr'odată.

Am putea aduce și alte exemple, fie din Biblie, fie din viața noastră, dar cred, că e de ajuns ca să te convingi, iubite cetitorule, că și

Taina ta va leși la lumină.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că se vor „judeca lucrurile ascunse ale oamenilor“ (Rom. 2,16).

Gândește-te la aceasta judecata! N'ai ceva ascuns de Dumnezeu? N'ai ascuns vreun păcat? Mai bine mărturisește-l acum, pentru că mai târziu să nu fii rușinat și condamnat. Grăbește-te să scapi de tainele tale!

Nu întârzia!

Din rusește prelucrat de M. F. T.

Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.

Adunările de Crăciun și Anul Nou au fost vizitate de mult popor. Sala mare era atât de plină, încât mulți stăteau în picioare, iar alții pe geamuri.

La serbarea copiilor au luat parte mai mult de 600 copii. Era un moment de o umilință impunătoare, când mulțimea aceasta de copii repeta după mine în limba evreească rugăciunea pentru mântuirea lor și a poporului Israel prin Mântuitorul Isus Hristos. Au învățat imediat și unele cântări în limba evreească despre nașterea Domnului și cu mare înflăcărare le cântau împreună cu harmoniu și alte instrumente muzicale. Cea mai interesantă parte a programului a fost executat de copiii sco-

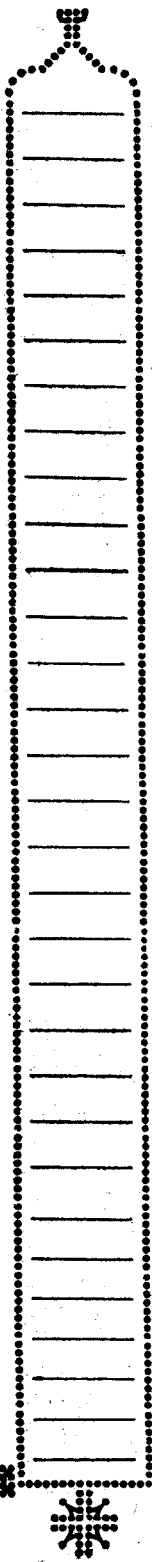
alei noastre de misiune: poezii, convorbiri, cântări în duet și în cor făceau să miște inimile celor mici și celor mari.

In ajunul Anului Nou sala a fost arhiplină. Mulți au stat în picioare dela ora 9 seara până la 1 noaptea. Iar cu cei ce (erau mai mult de 75 persoane) și-au exprimat dorința pentru rugăciune, ca și ei să creadă, am rămas până la ora 3 noapte. Doi din ei de prima dată s'au rugat deschis, cerând iertarea păcatelor.

Și acum adunările sunt foarte vizitate și multe suflete noi urmează regulat. Sperăm că mulți din ei vor cunoaște adevărul și se vor întoarce la Hristos-Mesia.

L. A.

TERMOMETRUL SPIRITUAL.

-
15. În slavă cu Hristos. Ioan. 17,24.
 14. Învierea și schimbarea trupului. 1 Cor. 15,35-38.
 13. Pace și odihnă cu Domnul. Apoc. 14,15.
 12. Trecerea triumfală și solemnă în vecinicie. 2 Tim. 4,7-8.
 11. Înălțarea spre cer. 2 Cor. 5,1-9.
 10. Creșterea în harul și în cunoștința lui Hristos. 2 Petr. 3,18.
 9. Pacea lui Dumnezeu și plinitatea creștinească. Colos. 2,10.
 8. Libertatea de îndemnurile păcatului. Galat. 2,19-20.
 7. Mort fața de lume și predare deplină lui Dumnezeu. Gal. 5,24.
 6. Râvna pentru sfințirea inimei. 2 Cor. 7,1.
 5. Bucurie în Domnul și în serviciul Său. Rom. 8,16-17.
 4. Impăcarea prin credința și nașterea din nou. Rom. 5.
 3. Părăsirea păcatului și mediului necurat. 2 Cor. 6,17-18.
 2. Recunoașterea sărăciei sufletești și setea după pace sufletească. Mat. 5,3.
 1. Vizitarea adunărilor, cunoașterea de sine însuși și pocăința. Fap. Ap. 3,19.
 0. Indiferentism 1 Impărați 18,21. Iosua 24,15.
 1. Nici-o atracție spre lucruri bune. Puțină rugăciune.
 2. Cântirea și mâhnirea. Neglijarea Cuvântului lui Dumnezeu.
 3. Caracter ușuratic și lupta împotriva binelui.
 4. Prietenia cu oameni lumești și cu credincioși falși.
 5. Iubirea de petreceri în mediu stricat și cetirea cărților imorale
 6. Vizitarea teatrelor, balurilor, cărciumilor etc. și părăsirea adunărilor creștine.
 7. Incepe să-și bată joc de evlavie și religie.
 8. Plăcerea de a fi în societate necredincioșilor și batjocorirea mâniei lui Dumnezeu.
 9. Ura de evlavie și batjocorirea lucrurilor sfinte.
 10. Necumpătarea, beția, îmbuibarea...
 11. Iubirea de bani, minciuna, curvia...
 12. Rușine, lipsă, boală, recunoștința pacatelor și disperarea.
 13. Moarte grozavă sau un sfârșit zguduitor al vieții.
 14. Chinuri, blăstemuri, învierea și judecata de apoi.
 15. Osândirea la chinuri vecinice împreună cu domnitorul întunecului—satana.

Observațiune: Să se citească dela 0 în sus și în jos.

Din rus. I. Tr.

O CARTE VORBITOARE.

În primul an de călătorie amiralul B., din nebagare de seamă, a căzut în mare. S'a încins o luptă de moartă cu valurile mării. În timpul când el se lupta, dintr'odată dispăru frica și groaza morții și în locul lor intrase în inimă liniștea și pacea completă. El nu vedea și nu auzea nimic din jurul său, însă sufletul reacționa puternic. În câteva clipe prin sufletul lui a trecut toată viața cu toate faptele și păcatele lui cele mai mici. Aceasta a durat numai două minute, fiindcă el a fost imediat salvat.

Un tânăr, tinichigiu de profesiune, lucrând pe acoperișul unei case, a căzut la pământ și s'a nenorocit. După ce și-a venit în fire el a istorisit, că în timpul căderii i-a trecut prin suflet, ca un fulger, toată viața lui. Căderea a durat numai câteva secunde.

Ce lucru minunat! U Cluj / Central University Library

Impăratul Ahașveros, despre care ne istorisește Biblia, într'o noapte n'a putut dormi și a poruncit să-i aducă cartea aducerilor aminte, cronicile zilnice. Prin cartea aceasta el și-a adus aminte de binefacerile lui Mardoheu, însă uitate de împărat. Acuma el dorește să cinstească pe Mardoheu împărătește.

Pentru ca să nu se uite nimic din viața noastră, fie care om poartă în sine o „carte“ minunată, în care se înscriu toate amănuntele vieții noastre.

Toată viața, orice gând, orice cuvânt și orice faptă,—înțelepciune sau nebunie, râs sau plâns, binele sau răul—toate se întipăresc în această „carte“.

„Cartea“ această nu se învechește și literile ei nu se șterg. Nu e necesar să fie transportată și citită de cineva, cum a făcut, de exemplu, împăratul Ahașveros, căci „cartea“ aceasta totdeauna stă în fața noastră.

Câteodată ea chiar singură se deschide și începe să ne vorbească când mai încet, când mai tare; ba câteodată așa de tare, încât omul pierde somnul, liniștea și lumea care odinioară îi era plăcută și atrăgătoare, acuma o urăște și fuge de ea.

O, dacă s'ar putea înăbuși vocea acestei „cărți“!

Ea ne aduce aminte (nu ne întreabă: vrem noi sau nu vrem) despre multe proștii pe cari le-am făcut și le-am uitat, despre unele cuvinte, cari ne-au adus amăciune și durere, despre unele ideale murdare și afaceri păcătoase, despre unele greșeli și neglijări mărunte și despre cele mai grele păcate și viciuri.

Credem noi în aceasta carte sau nu credem, o contrazicem sau nu și dacă îi ordonăm chiar să tacă—totuși ea rămâne credincioasă și vocea ei ciudată rămâne dreaptă, fiindcă ea este sădită în inima noastră de însuși Dumnezeu și se numește „conștiință“.

Ferice de omul care o ascultă, dând la o parte orice lucru pe care îl mustră conștiința și în sângele Mielului lui Dumnezeu se spală de orice păcat (1 Ioan 1,7).

Atunci cartea aceasta nu te va acuza și tu vei putea înălța mulțumiri către Mântuitorul tău și vei striga:

„El a șters zapisul cu poruncile Lui, care stăteau împotriva noastră și ne era protivnic, și l-a nimic, prinzându-l pe cruce“ (Col. 2,14).

Tradus din rusește M. T.

EVANGHELIZAREA POPORULUI ISRAEL.

D. H. Rozenberg.

Prim-rabin al orașului Chicago Schanfarber a zis odată următoarele cuvinte: „Noi, evreii, am dat lumii întregi religie, însă singuri suntem

TREI GRADE

(Pozitiv, Comparativ, Superlativ).

1. E bine să te gândești la lucrul Domnului,
mai bine să spui și să îndemni pe alți,
dar și mai bine să lucrezi pentru Domnul.
2. E bine să te uiți la alții,
mai bine să te uiți la tine însuși,
dar și mai bine să privești numai la Hristos.
3. E bine să știi Biblia,
mai bine s'o propovăduiești,
dar și mai bine s'o împlinești.
4. E bine să știi despre iad,
mai bine să ferești pe alți de iad,
dar și mai bine singur să nu cazi în iad.
5. E bine să știi despre Hristos,
mai bine să-L vestești la alții,
dar și mai bine să-L ai în inimă.
6. E bine să știi despre lumină,
mai bine singur să luminezi,
dar și mai bine să fii singur lumina.
7. E bine când faci un pas către Hristos,
mai bine să-L urmezi.
dar și mai bine să trăiești cu El.

Tradus din rusește de I. Tr.

puțin religioși. Noi știm despre Dumnezeu, însă prea puțin îl simțim în sufletele noastre. Evreii de astăzi prea puțin se ocupă cu Tora (cele cinci cărți a lui Moise) și dinpotrivă popoarele creștine cercetează Biblia cu mare stăruință. Indiferentismul nostru este o boală națională evreească. În loc să cercetăm Biblia, noi ne-am aflat în studierea ateismului, materializmului și științei“...

Cuvintele semnificative ale acestui rabin ne pune pe noi, evreii-creștini, la gânduri serioase asupra faptului, că a sosit timpul pentru Evangheliizarea poporului evreu.

Ce schimbare ar fi dacă poporul evreu ar primi pe Hristos. Și dinpotrivă, ce mare pericol este pentru el nepasarea lui față de Mântuitorul și

învățăturile Lui Dumnezeiești.

Și dacă, după planul lui Dumnezeu tot poporul Israel va fi mântuit (Rom. 11,26), atunci după voia lui Dumnezeu este și lucrul vestirii Evanghellei la poporul evreu. Porunca lui Hristos către apostoli „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile“—nu s'a desființat până și în zilele noastre.

Necredința evreilor în Isus Hristos n'a putut și nu va putea micșora slava Lui. Vedeniile proorocului Ezechiel (37,4-11) au și aceea însemnătate, că vestirea Cuvântului lui Dumnezeu este un puternic mijloc pentru trezirea poporului evreu din somnul secular și îndreptarea lui prin pocăință pe calea credinței vii.

Ce trebuie să facă lumea creștină

pentru îndeplinirea poruncii lui Hristos?

Evreii urăsc învățăturile creștinilor și refuză să le primească. După cum pomul se cunoaște după roadele lui, tot așa și evreii judecă despre Evanghelie după faptele creștinilor. Dar aceasta este o mare greșală, fiindcă Adevărul nu încetează de a fi Adevăr, chiar dacă ceice se numesc urmași ai lui duc o viață contrară adevărului.

Având în vedere aceasta stare a evreilor, trebuie să aplicăm metode speciale pentru Evanghelizarea lor.

Una din metodele principale este dobândirea încrederii evreilor.

Cum s'o dobândim aceasta încredere?

Să dovedim cu viața noastră, că Duhul lui Hristos este un Duh de iubire. Să răspândim cuvântul lui Dumnezeu în limba evreească. Evreii

ascultă cu mare atențiune predicile despre Hristos, în Care s'au înfăptuit toate făgăduințele lui Dumnezeu, date poporului Israel cu privire la Mesia.

Evreii din întreaga lumea încep să se convingă, că numai prin Isus Hristos omenirea a primit mântuirea. Poate oare să mai fie vre o îndoială că Hristos este Mesia, când toată viața Lui minunată, învățăturile Lui curate, moartea și învierea Lui victorioasă — ne spun, că El este Mântuitorul lumii.

Din revista „Luptătorul creștin“.

—:—

„Problema evreească este o problemă creștinească și ea va fi rezolvată atunci, când evreii se vor întoarce la Hristos. A ajuta la aceasta întoarcere noi vom putea numai atunci, când viața noastră va fi lumină, iubire și înțelepciune după Evanghelie“.

Profes. Vladimir Soloviov.

EXTRAGERI DIN TALMUD. *)

Viespa și păianjenul.

David ședea odată în grădină și privea cum viespa mânca pe un păianjen.

—Ce rost mai au aceste creațiunile Tale, Doamne?— zise David.— Viespa strică fagurii cu mierea și singur nu aduce nici-un folos; păianjenul țese anul întreg, dar îmbrăcăminte în urma lui nu mai vezi.

—Davide! îi răspunde Creatorul, tu îți bași joc de creațiunile Mele? Iată, va veni timpul și vei avea nevoie de ele.

Fugind de persecuțiunile lui Saul, David s'a ascuns într'o peșteră. Dumnezeu a trimis pe păianjenul și el a închis intrarea în peșteră cu pânza lui minunată. Vine Saul, și văzând pânza de păianjen, s'a gândit:

—Fără îndoială, că în peșteră n'a intrat nimeni, căci altfel pânza păianjenului ar fi ruptă.

Și a plecat fără să intre în peșteră.

Când David a ieșit din refugiul său și a văzut pricina scăpării sale, — era gată să-l sărute pe păianjen.

—Bindecuvântat să fie Acela, care te-a creat, zise David, bindecuvântat să fii și tu!

După aceasta întâmplare David a aflat că Saul se găsește pe muntele Gahil și a plecat la locul acela. Când a venit, a găsit pe Saul dormind și alături de el era culcat Abner, care era unul din capeteniile oștirii. Abner avea o statură colosală și ocupa toată întinderea cortului. Când David a ajuns la cort, Abner era culcat cu picioarele încovoiate, și David a putut străbate în cort sub picioarele uriașului. Dar când a vrut să iasă din cort cu sulfa și ulciorul cu apă a lui Saul,

*) Din aceste extrageri cetitorii vor putea afla despre legende fantastice, tălmăcirea și schimonșirea adevărilor biblice din partea talmudiștilor.

Abner începu să-și întindă picioarele cari cădeau pe spatele lui David ca niște buturugi.

Atunci a strigat David către Dumnezeu:

— Dumnezeu meu, Dumnezeu meu, de ce m'ai părăsit?

A trimis Dumnezeu pe viespă și ea l-a înșepat pe Abner în picior. Uriașul iarăși și-a strâns picioarele și David a putut ieși din cort.

Și a cântat David de bucuria, slăvind pe Dumnezeu:

„Cine poate face așa ceva?

Dumnezeule Binefăcător!

Toate lucrurile Tale sunt minunate“.

Arfa lui David.

„În miezul nopții mă scol să slăvesc Numele Tău“.

Arfa lui David era atârnată deasupra capului lui David în fața ușurilor de geam. În miezul nopții suflarea vântului de nord mișca coarcele arfei și ele începău singur să cânte. David se scula imediat din patul său și până în zori petrecea în cercetarea înțelepciunii lui Dumnezeu.

În numărul de față n'am avut posibilitatea să tiparim despre **Pentacostali**.

Redacția.

Recomandăm

„PRIETENUL“

revista pentru religie, morală și literatură.

Adresa: I. Felnștein,
str. G-1 Berthelot 112, Galați.

Despre aceasta, istorisește rab Isaac bar rab Ada, ne spune cantarea psalmistului:

„Tresaltă de bucurie, slava mea!
Treziiți-vă, alăuta și arfa!

Mă voi trezi în zori de zi,
Te voi lăuda pe Tine,
Domnul meu!“

„Ași vrea să locuiesc pe vecie în cortul Tău, să alerg la adăpostul aripilor Tale“.

Oare putea David spera, că va trăi vecinic?—Nu, el nu cerea dela Dumnezeu nemurire, ci numai aceea, ca psalmele lui să sune vecinic în templele lui Dumnezeu.

Se spune:

Când David, a terminat cartea „Psalmilor“, a strigat cu mândrie:

—Creatorule! este oare pe lume altul ca mine, care să poată cânta slavă Numelui Tău?

Apare dintr'o odată broasca și-i zice:

—Nu te îngâmfă, Davide! căci eu cu ocâcâitul meu mai bine slăvesc pe Dumnezeu.

Trad. M. Tarlev

Abonați-vă și pe anul 1931

Abonamentul anual 12 lei;
cu partea rusească 24 lei;
cu partea evr.

și rusească 36 lei;
poșta 6 lei.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,
Mildmay Mission, str. Vlad. Herza
No. 10, Chișinău, Basarabia
Romania.

Plata abonamentului și alte sume mici până la 50 lei se pot trimite în mărci poștale.

Redacția și administr.: Misiun. Englez. „Mildmay“ L. Averbuch.